

caraginata m. pl. Papilionàcia her-
bàcia (Dolichos melanophthalmus),
originària de l'Àsia i cultivada
pels seus llegums comprimits, en
forma de sabre, i llavors blanques
amb el llombrígal circuit de negre.

Rev. Jesuits

caraprese - a rif: Que te hi
 presca

caragiras v. tr. per canviar d'i-
dea (a algú). M'han caragirat la
noia que festejava. || pron. Can-
viar d'idea, trencar la paraula
donada, renegar d'un portit,
girar-se contra algú amb el
qual s'estava en bones relacions.

caragivat - ada aq. braider,
renezat; fals.

cargol & i derivats. V. cargol